

UOHSX00ICRVC

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0125/2023/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-44151/2023/162

Brno 9. 11. 2023

V řízení o rozkladu ze dne 13. 9. 2023, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 14. 9. 2023 navrhovatelem –

- **TESCO SW a.s.**, IČO 25892533, se sídlem tř. Kosmonautů 1288/1, 779 00 Olomouc, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0461/2023/VZ, č. j. ÚOHS-33177/2023/VZ ze dne 1. 9. 2023 vydanému ve správním řízení zahájeném na návrh navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele –
- **Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví**, IČO 00024341, se sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „Zajištění podpory a rozvoje mobilních aplikací Tečka a čTečka“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 15. 12. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 12. 2022 pod ev. č. Z2022-051551, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 12. 2022 pod ev. č. 2022/S 245-706937, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) a § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0461/2023/VZ, č. j. ÚOHS-33177/2023/VZ ze dne 1. 9. 2023,

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Průběh zadávacího řízení a správního řízení

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese, s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178, a pro zvláštní postupy podle části šesté, a rovněž k projednávání přestupků podle tohoto zákona a ukládání pokut za jejich spáchání, obdržel dne 3. 7. 2023 návrh navrhovatele - TESCO SW a.s., IČO 25892533, se sídlem tř. Kosmonautů 1288/1, 779 00 Olomouc (dále jen „navrhovatel“) ze dne 30. 6. 2023 k přezkoumání úkonů zadavatele Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví, IČO 00024341, se sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha (dále jen „zadavatel“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Zajištění podpory a rozvoje mobilních aplikací Tečka a čTečka“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 15. 12. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 12. 2022 pod ev. č. Z2022-051551, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 12. 2022 pod ev. č. 2022/S 245-706937, ve znění pozdějších oprav (dále jen „veřejná zakázka“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Dne 1. 9. 2023 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0461/2023/VZ, č. j. ÚOHS-33177/2023/VZ (dále jen „napadené rozhodnutí“).
3. Výrokem napadeného rozhodnutí Úřad podle § 265 písm. a) zákona zamítl návrh navrhovatele, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
4. Úřad v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že zadavatel dostatečným a jasným způsobem zdůvodnil jeho postup dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona. V daném případě dle Úřadu z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení srozumitelně vyplývá, na základě jakých skutečností zadavatel dospěl ke svému závěru. Z pohledu Úřadu zadavatel přednesl konkrétní důvody, pro které po něm nelze požadovat, aby v zadávacím řízení nadále pokračoval, a to konkrétně důvody ekonomické, neboť v důsledku chybného či nešikovného nastavení hodnotících kritérií v zadávací dokumentaci spolu s nestanovením finančního stropu ceny za podporu (tento byl

stanoven pouze za AdHoc služby), došlo k nenaplnění zadavatelem předpokládaného výsledku zadávacího řízení ve smyslu uvažovaného rozčlenění alokovaných finančních prostředků.

5. K námitkám navrhovatele ve vztahu k neuvedení údajů o cenách za AdHoc služby Úřad uzavřel, že se zadavatel jistě nedopustil porušení zásady transparentnosti, neboť i bez takového údaje z odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení jednoznačně vyplývá, proč k takovému postupu přistoupil.

III. Rozklad navrhovatele

6. Dne 14. 9. 2023 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 1. 9. 2023. Rozklad tedy byl podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

7. Navrhovatel má za to, že Úřad nesprávně a nedostatečně zjistil skutkový stav věci a tento postup vedl k nesprávnému právnímu hodnocení zjištěných skutečností.
8. Konkrétně se nesprávné a nedostatečné zjištění skutkového stavu dle navrhovatele projevilo ve výroku napadeného rozhodnutí v tom, že předmětem vedeného správního řízení je zejména posouzení, zda zadavatel provedl úkon zrušení zadávacího řízení v souladu se zákonem. Předmětem posouzení však mělo být to, zda došlo při stanovení zadávacích podmínek k porušení zákona, jak zrušení zadávacího řízení odůvodnil zadavatel, a zda byly dány důvody pro zrušení zadávacího řízení.
9. Navrhovatel uvedl, že vytvoření zadávací dokumentace a nastavení zadávacích podmínek nelze považovat za úkon v průběhu zadávacího řízení. Důvod zrušení, tzn. chybně nastavené zadávací podmínky, byly již před zahájením zadávacího řízení a nestaly se chybnými až v průběhu zadávacího řízení. Zadavatel ani Úřad se ve svých rozhodnutích k této skutečnosti dle názoru navrhovatele jasným a srozumitelným způsobem nevyjádřili.
10. Ačkoliv Úřad v bodě 65 napadeného rozhodnutí uvádí, že základem pro skutková zjištění Úřadu při právním posouzení zákonnosti zrušení zadávacího řízení jsou samotné důvody, které zadavatel formuloval právě ve svém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, přesto však dle navrhovatele v následujících bodech napadeného rozhodnutí uvádí a argumentuje skutečnostmi, které navrhovatel (ani ostatní účastníci zadávacího řízení) neměli k dispozici. Navrhovateli současně není zřejmé, proč Úřad vytvořil tabulku v bodu 60 napadeného rozhodnutí a proč vůbec k takovému posouzení z vytvořené tabulky přistoupil, když relevantním podkladem pro posouzení zákonnosti zrušení zadávacího řízení je pouze odůvodnění uvedené v rozhodnutí o zrušení. Účastníci neměli k dispozici informace o kompletních cenách jednotlivých účastníků, a nemohli si tak vytvořit stejnou tabulku jako Úřad a dospět ke stejnému přesvědčení, že „z vypočtených hodnot jasně vyplývá, že poměr částí nabídkových cen zcela neodpovídá předpokladu zadavatele“. Toto konstatování Úřadu navíc považuje navrhovatel za zavádějící i proto, že jeho nabídka se velmi blížila zadavatelem předpokládanému poměru 10/90 a jejím výběrem mohl zadavatel docílit účelu zadávacího řízení, aniž by jej musel na základě ekonomických důvodů zrušit. Zvolený postup zadavatele navrhovatele poškodil.

11. Navrhovatel dále uvedl, že zadavatel uváděl informace o termínech (čase) obdržených námitek, které však navrhovatel neměl k dispozici, což vedlo k jeho argumentaci, že zadavatel nejasným a netransparentním způsobem uváděl ve svých rozhodnutích informace o lhůtách, kdy námítka obdržel. Navrhovatel má za to, že argumentace zadavatele v tomto směru není relevantní, a proto vyvstávají pochybnosti o tom, kdy přesně zadavatel námítka obdržel, zda měl dostatek času je posoudit a následně přistoupit k vhodným opatřením, jako např. posun lhůty pro podání nabídek. Navrhovatel proto nesouhlasí se závěrem Úřadu, že „*Skutečnému stavu věci spíše odpovídá hodnocení, že se zadavatel ocitl v situaci, kdy jsou již nabídky podány (...)*“. Jak sám Úřad uvedl, má-li Zadavatel možnost provést opravu (změnu) zadávacích podmínek, pak je namístě, aby takovou změnu provedl. V situaci, kdy zadavatel, dle vlastního vyjádření, měl čas námítka zběžně posoudit, lze usuzovat, že měl i dostatek času rozhodnout o změně lhůty pro podání nabídek.
12. Dle navrhovatele nelze souhlasit ani s vyjádřením Úřadu, že při velikosti zadavatele nelze „*v šetřeném případě za popsanych skutkových okolností vytýkat, že v uvedeném časovém mezidobí nepřistoupil obratem k prodloužení lhůty pro podání nabídek.*“. Navrhovatel má za to, že právě s ohledem na to, o jakého zadavatele se jedná, a na množství veřejných zakázek, které tento zadavatel jistě realizuje, lze očekávat, že má zkušenosti s průběhem výběrových řízení, předáváním informací v rámci své organizační struktury a se situacemi, kdy obdrží námítka na poslední chvíli.
13. Zadavatel nese odpovědnost za nastavení zadávacích podmínek a konstatování chybných či nešikovně nastavených podmínek dle navrhovatele zcela jistě nemůže být důvodem pro zrušení zadávacího řízení. Pokud by byl připuštěn takovýto postup, pak by každý zadavatel mohl „svévolně“ zrušit zadávací řízení, jelikož by argumentoval tím, že si v jeho průběhu všiml (nebo uvede, že byl upozorněn), že jsou zadávací podmínky stanoveny nesprávně. Navrhovatel tak nesouhlasí s tvrzením Úřadu, že „*zadavatel přednesl konkrétní důvody, pro které po něm nelze požadovat, aby v zadávacím řízení nadále pokračoval, a to konkrétně důvody ekonomické, neboť v důsledku chybného či nešikovného nastavení hodnotících kritérií v zadávací dokumentaci spolu s nestanovením finančního stropu ceny za podporu (tento byl stanoven pouze za AdHoc služby), došlo k nenaplnění zadavatelem předpokládanému výsledku zadávacího řízení ve smyslu předpokládaného rozčlenění alokovaných finančních prostředků.*“. Současně se navrhovatel vymezoval proti tomu, jak byl hodnocen předpoklad zadavatele z hlediska rozložení ceny za veřejnou zakázku s tím, že zadavatel nemůže spoléhat na to, že něco předpokládá a to se také naplní.
14. Dle názoru navrhovatele lze v situaci, kdy zadavatel přistoupil ke zrušení zadávacího řízení až po obdržení nabídek, připustit předpoklad, že toto jednání zadavatele bylo účelové, neboť jednou z možností, jak v dané situaci reagovat, bylo zcela jistě i zrušení zadávacího řízení před samotným otevíráním nabídek.
15. Dále se navrhovatel domnívá, že pokud už zadavatel přistoupil k otevírání nabídek, mohl pak v zadávacím řízení pokračovat a posuzovat nejen splnění kvalifikačních kritérií, ale i mimořádně nízkou nabídkovou cenu a splnění všech ostatních náležitostí stanovených zadávací dokumentací.
16. Navrhovatel dále uvedl, že zmatečnému a netransparentnímu postupu zadavatele nasvědčují i další drobné jednotlivé skutečnosti, které navrhovatel uvedl i ve svých předchozích

vyjádřeních a které v napadeném rozhodnutí uvádí i Úřad. Tyto skutečnosti však byly i v tomto případě srozumitelné až na základě znalosti kompletní dokumentace k zadávacímu řízení.

Závěr rozkladu

17. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil Úřadu k novému řízení s tím, aby mu uložil povinnost znovu posoudit skutečnosti tvrzené navrhovatelem v podaném návrhu.

IV. Řízení o rozkladu

18. Úřad po doručení rozkladů neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, byl přezkoumán soulad výroku napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále byla přezkoumána rovněž správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek obsažených v podaném rozkladu. S přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
20. Úřad rozhodl výrokem napadeného rozhodnutí správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které byl rozklad zamítnut a napadené rozhodnutí potvrzeno.

V. K námitkám rozkladu

K námitce nesprávného určení předmětu správního řízení

21. Navrhovatel v podaném rozkladu předně namítal, že napadené rozhodnutí Úřadu je nesprávné a nezákonné, a to konkrétně ve výroku¹, „že předmětem vedeného správního řízení je zejména posouzení, zda Zadavatel provedl úkon zrušení zadávacího řízení v souladu se zákonem“, ačkoliv dle názoru navrhovatele „[p]ředmětem posouzení však mělo být to, zda došlo při stanovení zadávacích podmínek k porušení ZZVZ“.
22. K námitce navrhovatele je třeba nejprve vymezit, že v řízení zahájeném na návrh je předmět přezkumu dán a konkrétně vymezen právě podaným návrhem. Projevuje se zde zásada dispoziční, přičemž správní orgán je v takovém případě vázán obsahem návrhu.
23. Z obsahu podaného návrhu navrhovatele ze dne 30. 6. 2023 vyplývá, že navrhovatel v jeho závěru uvedl: „S ohledem na výše uvedené má Navrhovatel za to, že Rozhodnutí o zrušení je nezákonné, a žádá ÚOHS, aby rozhodl o jeho zrušení.“ Současně v návrhu navrhovatel vymezil předmět přezkumu takto: „Zadavatel toto zadávací řízení zrušil Rozhodnutím a oznámením o zrušení zadávacího řízení a o zrušení zadávacího řízení (Rozhodnutí o zrušení) ze dne 26. 05. 2023 z důvodu dle § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ. (...) Navrhovatel tímto podává Úřadu

¹ Navrhovatel v čl. III odst. 1 patrně nemá na mysli výrok rozhodnutí, nýbrž tvrzení či právní názor, který Úřad uvádí v bodě 61 napadeného rozhodnutí.

pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele a domáhá se toho, aby Rozhodnutí o zrušení bylo zrušeno, neboť (i) Rozhodnutí Zadavatele je nepřezkoumatelné; a (ii) nebyly splněny podmínky pro postup podle ust. § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ.“

24. Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že Úřad v bodu 8 obsah návrhu a předmět přezkumu vymezil takto: „*Navrhovatel se návrhem domáhá zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť dle něj nebyly splněny podmínky pro postup dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona a současně označuje rozhodnutí o námitkách za nepřezkoumatelné.*“
25. Úřad tedy správně posoudil zákonnost zrušení zadávacího řízení, a učinil tak ostatně plně v intencích podaného návrhu, kterým navrhovatel napadal „Rozhodnutí a oznámení o zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a o zrušení zadávacího řízení“ ze dne 26. 5. 2023 (dále jen „**rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení**“).
26. Je pravdou, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvedl, že zadávací podmínky se dostaly do rozporu se zákonem, neboť „*hodnocení (...) nebylo nastaveno tak, jak je zadavateli uloženo ZZVZ, tedy aby výsledkem zadávacího řízení byl výběr ekonomicky nejvýhodnější nabídky (...)*“. Zadavatel tedy v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení formuloval určitý závěr o tom, že zadávací podmínky jsou v rozporu se zákonem. Tento závěr je nicméně jen právním hodnocením nastalé situace ze strany zadavatele a není nosným důvodem zrušení zadávacího řízení. Jde v podstatě jenom o závěr, kterým se zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení snažil tento svůj krok ještě lépe obhájit.
27. Základním důvodem, pro který zadavatel zadávací řízení zrušil, je to, že v důsledku chybně nastavených hodnoticích kritérií bude jako nejvýhodnější hodnocena nabídka, která hrubě neodpovídá ekonomickým možnostem zadavatele, jak ostatně i výslovně plyne z bodu 5 rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, kde zadavatel výslovně vymezuje, co je oním důvodem hodným zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) zákona. Tento důvod zrušení zadávacího řízení posoudil Úřad jak po stránce skutkové (tj. zda stanovená hodnoticí kritéria skutečně generují situaci, kterou zadavatel popisuje, a to i v kontextu rozložení investic zadavatele do jednotlivých částí plnění, jak bylo zadavatelem v zadávací dokumentaci předvídáno), tak po stránce právní (tj. zda tento důvod naplňuje hypotézu citovaného zákonného ustanovení).
28. Lze tedy učinit závěr, že Úřad hodnotil to, co navrhovatel učinil předmětem přezkumu a posoudil přitom oprávněnost všech nosných důvodů, o něž zadavatel zrušení zadávacího řízení opíral.

K námitce, že nastavení zadávacích podmínek není úkonem v „průběhu“ zadávacího řízení

29. Navrhovatel část své argumentace směřoval k tomu, „*že nebyly naplněny důvody pro zrušení zadávacího řízení, jelikož se v průběhu zadávacího řízení nevyskytly důvody hodné zvláštního zřetele. Jak Navrhovatel popsal, vytvoření zadávací dokumentace a nastavení zadávacích podmínek nelze považovat za úkon v průběhu zadávacího řízení.*“
30. Námitka navrhovatele ve své druhé části směřuje k tomu, že postup zadavatele při stanovení zadávacích podmínek není úkonem v zadávacím řízení. Z toho navrhovatel vyvozuje, že nemůže být naplněna hypotéza § 127 odst. 2 písm. d) zákona. Toto ustanovení totiž míří právě na takové důvody zvláštního zřetele hodné, které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení.

S takovou námitkou se však nelze ztotožnit. Stanovení zadávacích podmínek probíhá typicky na začátku zadávacího řízení, to ale neznamená, že nejde o úkon v průběhu zadávacího řízení. Pokud jde o spojení „v průběhu zadávacího řízení“, pak ani ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) zákona, ani jiné jeho ustanovení nevymezuje, jaké časové ohraničení se tímto spojením rozumí. Je proto třeba vyjít z obecné premisy, že za průběh zadávacího řízení se považuje vše od jeho zahájení až do jeho konce. Tomu stanovení zadávacích podmínek, které se odehraje uveřejněním zadávací dokumentace po zahájení zadávacího řízení nebo současně s ním jistě, odpovídá. Podpůrně lze odkázat i na ustanovení § 241 odst. 2 písm. a) zákona, které výslovně považuje stanovení zadávacích podmínek za úkon v zadávacím řízení. Dokonce pokud k sepsání zadávací dokumentace dojde i před zahájením zadávacího řízení, pak ačkoliv v tuto chvíli již text zadávací dokumentace existuje, ke vzniku zadávacích podmínek ve smyslu pravidel platných v zadávacím řízení dochází až současně se zahájením takového zadávacího řízení. Zadávací podmínka totiž bez zadávacího řízení existovat nemůže. Zadávací podmínka v pravém smyslu slova tedy v takovém případě vzniká až se zahájením zadávacího řízení a je třeba ji považovat za vzniklou v průběhu zadávacího řízení, jak bylo vysvětleno výše.

31. Dále je třeba uvést, že ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) zákona ani neoperuje s pojmem „úkon zadavatele“. Důvod pro zrušení zadávacího řízení se musí v průběhu zadávacího řízení toliko „vyskytnout“, ale nemusí být spojen s konkrétním úkonem zadavatele učiněným „v průběhu zadávacího řízení“.

K námitce proti argumentaci Úřadu něčím, co neměli účastníci k dispozici

32. Navrhovatel podaným rozkladem namítá, že Úřad vycházel z údajů, které neměli účastníci zadávacího řízení k dispozici, konkrétně k tomu odkázal na tabulku v bodu 60 napadeného rozhodnutí, ačkoliv tvrdí, že vycházel pouze z důvodů, pro které zadavatel zrušil zadávací řízení a které uvedl v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Navrhovateli není zřejmé, proč Úřad takovou tabulku vytvořil a proč stejné údaje neměli k dispozici i účastníci.
33. Po přezkoumání obsahu námitky nelze seznat, k čemu přesně argumentace navrhovatele směřuje a v čem spatřuje nezákonnost postupu Úřadu nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí. Formulace námitky v tom směru, že navrhovatel nerozumí, proč bylo něco součástí napadeného rozhodnutí a proč ostatní účastníci neměli stejné údaje k dispozici, v sobě neobsahuje nic konkrétního, k čemu by bylo možné přistoupit z hlediska přezkoumání postupu či závěrů Úřadu.
34. I přes tuto neurčitou formulaci bylo přistoupeno k přezkoumání toho, zda Úřad skutečně hodnotil ty důvody, které zadavatel uvedl v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Pokud by totiž Úřad své rozhodnutí založil na skutečnostech, které nebyly těmi důvody, které vedly ke zrušení zadávacího řízení, pak by bylo možné spatřovat v takovém postupu nezákonnost a nesprávnost.
35. Napadené rozhodnutí obsahuje tři tabulky – jednu v bodu 55, druhou v bodu 59 a třetí v bodu 60. V bodu 55 se jedná o tabulku, která byla součástí námitek podaných společností KOMIX s.r.o. V bodu 59 je tabulka, kterou zadavatel předložil na podporu důvodů pro zrušení zadávacího řízení a která obsahovala ceny za podporu z podaných nabídek. V bodu 60 je pak uvedena tabulka, do které Úřad doplnil obě části z cenových nabídek. Všechny tabulky jsou v napadeném rozhodnutí zařazeny do části označené jako „Skutečnosti vyplývající

z dokumentace o zadávacím řízení“. Následně v bodech 61 až 87 napadeného rozhodnutí Úřad v části „Právní posouzení“, „Ke zrušení zadávacího řízení dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona“ posuzoval, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když rozhodl o zrušení zadávacího řízení dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona, a zda byly naplněny zákonné podmínky pro takové zrušení. K argumentaci navrhovatele lze odkázat zejména na bod 72 první větu, kde Úřad uvádí, že pouze rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je relevantním podkladem pro posouzení zákonnosti zrušení. Následně v tomtéž bodu dospívá k závěru, že: „(...) z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení srozumitelně vyplývá, na základě jakých skutečností zadavatel dospěl ke svému závěru. Z pohledu Úřadu zadavatel přednesl konkrétní důvody, pro které po něm nelze požadovat, aby v zadávacím řízení nadále pokračoval, a to konkrétně důvody ekonomické, neboť v důsledku chybného či nešikovného nastavení hodnotících kritérií v zadávací dokumentaci spolu s nestanovením finančního stropu ceny za podporu (tento byl stanoven pouze za AdHoc služby), došlo k nenaplnění zadavatelem předpokládanému výsledku zadávacího řízení ve smyslu předpokládaného rozčlenění alokovaných finančních prostředků. Dle Úřadu tak zadavatel dostatečným způsobem důvody, které ho vedly ke zrušení zadávacího řízení, v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení popsal.“ Dále v bodu 73 napadeného rozhodnutí Úřad posuzoval požadavky stanovené zadavatelem a jejich vyjádření v zadávací dokumentaci, přičemž jako modelový příklad použil cenu za podporu uchazeče č. 5 z tabulky v bodu 59 napadeného rozhodnutí. Dále Úřad dodal, „že provedl hodnocení obdržených nabídek dle zadávací dokumentace a z vypočtených hodnot jasně vyplývá, že poměr částí nabídkových cen zcela neodpovídá předpokladu zadavatele, neboť účastník zadávacího řízení, který se nejvíce přiblížil k zadavatelem očekávanému poměru cen, při provedení hodnocení Úřadem skončil až na posledním místě.“ V tomto bodu rovněž Úřad dospěl k závěru, že postup zadavatele v sobě nenesl prvek libovůle.

36. Po přezkoumání obsahu napadeného rozhodnutí nelze dospět k závěru, že by Úřad naplnění podmínek, tedy existenci důvodů hodných zvláštního zřetele dovozoval z jiných skutečností než z těch, které zadavatel uvedl v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Úřad dospěl k závěru o naplnění těchto důvodů již ze skutečností, které uvedl zadavatel. Ačkoliv tabulka, na kterou odkazuje navrhovatel v podaném rozkladu, je součástí napadeného rozhodnutí, vztahují se úvahy k naplnění důvodů pro zrušení k obsahu rozhodnutí zadavatele, o čemž svědčí i obsahová posloupnost napadeného rozhodnutí. Jak uvádí sám Úřad v bodu 73 i provedení vlastního hodnocení, kdy dosadil obě složky nabídkové ceny do tabulky, potvrzuje důvody pro zrušení uvedené zadavatelem, a tedy, že nabídkové ceny zcela neodpovídají předpokladu zadavatele. Takové odůvodnění obsahuje již samotné rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Uvedení tabulky Úřadem tedy již pouze dokreslilo důvody uvedené zadavatelem a vymezilo je v individuální rovině daného případu. Z napadeného rozhodnutí současně nelze nijak seznat, že by bez provedení vlastního hodnocení Úřad dospěl k jinému závěru než, že důvody, které zadavatel uvedl v rozhodnutí o zrušení, byly důvody hodnými zvláštního zřetele, pro které zadavatel mohl přistoupit ke zrušení zadávacího řízení dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona. Úřad tedy pouze ve světle obsahu podaných nabídek ověřoval, zda se ekonomické důvody, na nichž zadavatel založil zrušení zadávacího řízení, setkávají s realitou a zda nejde pouze o důvody teoretické.

37. Dle navrhovatele by současně informace o cenových nabídkách umožnila všem dodavatelům zjistit, zda měl zadavatel postupovat v souladu s pravidly pro mimořádně nízkou nabídkovou cenu (dále jen „MNNC“).
38. S touto dílčí argumentací navrhovatele nelze souhlasit. Je k tomu jednoduchý důvod a to ten, že zadavatel hodnocení nabídek neprováděl. O tom, zda by účastníci mohli vůbec uvažovat o postupu zadavatele při posouzení a hodnocení nabídek, by muselo k takovému posouzení a hodnocení vůbec dojít. Navrhovatel tak argumentaci směřuje k tomu, co by bylo, kdyby zadavatel k hodnocení přistoupil, nicméně za situace, kdy zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení, zůstává možnost takové úvahy ze strany navrhovatele pouze v rovině spekulativní. Je zřejmé, že by totiž mohl podat námitky proti takovému domněle nesprávnému postupu zadavatele až ve chvíli, kdy by zadavatel takový postup či úkon učinil. Nicméně Úřad musí vycházet pouze z toho, co se skutečně stalo. Jak bylo zjištěno, tak k hodnocení nabídek nedošlo. Proto zadavatel ani nemohl konat úkony, které by s hodnocením nabídek byly spojeny, a ani mu tedy nemohly vzniknout pochybnosti o tom, zda nějaká nabídka obsahuje MNNC.
39. Navrhovatel sám v podaném rozkladu uvádí, že obdobnou argumentaci již vznášel v průběhu řízení. Nicméně je třeba k tomu uvést, že jediná argumentace, která byla v návrhu vznesena (str. 2 návrhu – K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách) směřovala k tomu, že „[j]ak již Navrhovatel uvedl ve svých Námitkách, v případě, že Zadavatel dospěl k názoru, že nabídkové ceny některých účastníků byly spekulativní, měl přistoupit (v souladu se ZZVZ) k posouzení mimořádně nízkých nabídkových cen.“ Navrhovatel tak nesprávně směřoval dohromady závěr zadavatele o tom, že nabídkové ceny mohly být spekulativní, s tím, že v takovém případě obsahují mimořádně nízkou nabídkovou cenu.
40. K této argumentaci se vyjadřoval i Úřad v napadeném rozhodnutí, konkrétně v bodu 80, kde odkázal na rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele, v němž zadavatel k argumentaci navrhovatele uváděl, že pokud zadávací řízení nedospělo do fáze posouzení a hodnocení nabídek, nemohla mu ani vzniknout pochybnost o tom, zda nějaká cena je mimořádně nízká. S takovým závěrem se Úřad ztotožnil, přičemž k témuž závěru lze dospět i na základě posouzení námitek podaných v rozkladu.
41. Navrhovateli tedy byla jeho námitka opakovaně vyvrácena jak v zadávacím řízení, tak i ve správním řízení, přičemž nevyvstal žádný důvod se od dříve vyjádřených závěrů odchýlit. Navrhovatel rovněž nevznáší žádnou bližší argumentaci, která by směřovala proti tomuto posouzení a v zásadě tak s učiněnými závěry pouze polemizuje.

K námitce neprodloužení lhůty pro podání nabídek

42. Navrhovatel v podaném rozkladu další část své argumentace směřoval k tomu, že zadavatel měl posunout lhůtu pro podání nabídek s tím, že pokud měl dostatek času „předběžně“ posoudit námitky, pak měl dost času i na to, aby prodloužil lhůtu k podání nabídek.
43. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se Úřad podanou námitkou navrhovatele podrobně zabýval v napadeném rozhodnutí, konkrétně pak v bodu 75, kde podrobně popsal okolnosti a časové souvislosti mezi obdržetím námitek, podáním nabídek a rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení, přičemž dospěl k závěru, že se zadavatel ocitl v takové situaci, kdy již neměl možnost postupovat jinak. Navrhovatel současně žádným způsobem nerozporoval,

že by skutková zjištění Úřadu byla nesprávná nebo neodpovídala obsahu spisu či vyjádření zadavatele. Jeho argumentace tak v zásadě pouze polemizuje se závěry a posouzením, které učinil Úřad, a nepřináší přitom nic, co by ještě nezaznělo.

44. Z uvedeného tedy vyplývá, že Úřad nepochybil při hodnocení zjištěného skutkového stavu, a námitka navrhovatele tak není důvodná.

K obecné části argumentace navrhovatele

45. Navrhovatel v podaném rozkladu namítal, že: *„Zadavatel nese odpovědnost za nastavení zadávacích podmínek a konstatování chybných či nešikovně nastavených podmínek zcela jistě nemůže být důvodem pro zrušení zadávacího řízení.“*
46. Lze zcela jistě souhlasit s první částí takové argumentace navrhovatele, že zadavatel nese odpovědnost za nastavení zadávacích podmínek. To však neznamená, že by zadavatel nemohl přijmout takové opatření k nápravě, kterým by si sám zadávací řízení zrušil. Zákon zadavateli přesně stanovuje, za jakých podmínek může zrušit zadávací řízení. Argumentace navrhovatele směřuje k tomu, že pokud si zadavatel jednou nastaví zadávací podmínky, pak bez ohledu na to, že se tyto podmínky posléze ukážou jako nefunkční, zadavatel musí „dotáhnout“ zadávací řízení do konce, a to tedy bez ohledu na to, zda výsledek bude odpovídat jeho potřebám či hospodárnému vynakládání finančních prostředků. Takový postup by však v některých případech vedl ke zcela absurdním výsledkům zadávacího řízení a mohl by být v příkrém rozporu s principy a zásadami zákona. Je nutné také vymezit, že i přijetí opatření k nápravě či zrušení zadávacího řízení je vyjádřením přijetí odpovědnosti zadavatele za nastavení zadávacích podmínek (zvláště v případě jejich chybného nastavení).
47. Je pravdou, že zadavatel mohl nastavená hodnotící kritéria zvážit dříve. Při posouzení otázky, zda zadavatel nemohl při přípravě zadávacích podmínek postupovat pečlivěji, nelze přehlédnout, že ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) zákona umožňuje zadavateli zrušit zadávací řízení i z důvodů, které sám způsobil. V případě tak závažné chyby, která ve zdejších případech nastala (tj. že zadavateli ze závažných ekonomických důvodů nevyhovují hodnotící kritéria, která sám stanovil, protože způsobují, že se výsledek zadávacího řízení zcela míjí s jeho původním investičním záměrem), je tedy vcelku bezpředmětné se zabývat tím, zda zadavatel jednal s dostatečnou péčí, aby nastalé situaci úspěšně předešel, ledaže by byla prokázána některá ze situací popsanych v bodě 48 tohoto rozhodnutí (obcházení zákona). Účelem zákona je zajistit hospodárné nakládání s finančními prostředky zadavatele. Takto přísný výklad ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) zákona, který by zakazoval zadavateli, který zjistí takto závažnou chybu v zadávacích podmínkách, zrušit zadávací řízení, by k hospodárnému nakládání s prostředky zadavatele nevedl. A to ani v případě, že by si zadavatel při přípravě zadávacích podmínek počínal nedostatečně obezřetně, nešikovně či nedbale. Argument odpovědností zadavatele za kvalitu zadávacích podmínek nemůže vést k popření smyslu a účelu zákona.
48. Jinak by tomu bylo v případě, že by byl zadavateli prokázán úmysl obejít zákon. Tak by tomu mohlo být například v situaci, že by zadavatel nefunkční hodnotící kritéria buď účelově vytvořil s úmyslem je později případně zneužít jako záminku pro zrušení zadávacího řízení v případě, že obdrží „nepohodlné nabídky“, anebo že by v tomto úmyslu nezjednal nápravu nefunkčních hodnotících kritérií, na něž byl včas upozorněn či je prokazatelně sám rozpoznal, ale i tak

záměrně nic nepodnikl k jejich změně. Úřad se i této otázky dotkl v bodě 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí a úmysl obejít zákon u zadavatele neshledal.

49. Jinou otázkou je, zda mohl zadavatel poté, co nevhodná hodnotící kritéria formuloval a učinil je součástí zadávacích podmínek, vzniklou situaci ještě napravit, a to například změnou zadávacích podmínek v režimu § 99 zákona. V této otázce hraje důležitou roli judikatura Nejvyššího správního soudu, která zdůrazňuje princip subsidiarity zrušení zadávacího řízení, tedy že zrušení zadávacího řízení přichází v úvahu, jen pokud zadavatel neměl jiné alternativy.
50. Lze připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2023, č. j. 10 As 23/2021 – 56, jenž je s výše uvedenými závěry v souladu: „*S účinností stávajícího zákona o zadávání veřejných zakázek se množina důvodů hodných zvláštního zřetele ve srovnání s dřívější úpravou [§ 84 odst. 2 písm. e) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách] rozšířila. Nově zahrnuje též subjektivní důvody, včetně důvodů ekonomických. Přesto pod ni nadále nelze zahrnout veškeré (libovolné či svévolné) subjektivní důvody na straně zadavatele, ale jen takové případy, které jsou v souladu s účelem a cílem právní úpravy, resp. situace, které by byly stejně relevantní pro jakoukoli osobu v obdobném postavení. **Může se tedy jednat o škálu nejrůznějších případů, včetně porušení zákona, které již s ohledem na fázi zadávacího řízení nelze napravit jiným způsobem podle § 49 zákona o zadávání veřejných zakázek** (shodně viz Šebesta, M., Novotný, P., Machurek, T., Dvořák, D. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 964–965). Důvody vedoucí ke zrušení zadávacího řízení ale nemohou být způsobeny úmyslně, tedy pouze za účelem zrušení zadávacího řízení. Důvodem hodným zvláštního zřetele proto není jakékoli porušení postupu stanoveného zákonem bez ohledu na ostatní skutkové okolnosti případu. NSS zdůrazňuje, že se stále uplatní **zásada přiměřenosti, kterou je nutno posuzovat ve vztahu k oprávněným zájmům zadavatele, stejně jako k oprávněným zájmům dodavatelů, resp. účastníků zadávacího řízení** (což potvrzuje také odborná literatura; viz Krč, R., Vaněček, J. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 564).“ (bod 21 rozsudku, zvýraznění doplněno).*
51. Navazující bod 22 citovaného rozsudku pak uvádí: „*Jinak řečeno, nemá-li zadavatel jinou možnost nápravy svého nezákonného postupu v zadávacím řízení, je obecně vzato oprávněně zrušit zadávací řízení zrušit.*“ Dodává se přitom, že „*[n]e každé, byť později nenapravitelné porušení zákona zadavatelem ospravedlňuje natolik razantní krok, jakým je zrušení zadávacího řízení. Ve vztahu k § 84 odst. 2 písm. e) zákona č. 137/2006 Sb. lze v této souvislosti odkázat např. na rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2018, čj. 10 As 356/2017-67.*“ Z toho pohledu je postup zadavatele ve zdejších případech hraniční. V daném případě je obtížné konstatovat, do jaké míry byl zadavatel reálně schopen zajistit prodloužení lhůty pro podání nabídek a případnou změnu nefunkčních hodnotících kritérií, pokud byl na jejich vady upozorněn až velmi těsně před koncem uvedené lhůty, kdy mu k těmto úkonům zbývalo minimum pracovní doby, jak výstižně popsal Úřad v bodě 75 napadeného rozhodnutí. Je jisté, že se jednalo o časový úsek v řádu jednotek hodin pracovní doby, a i zadavatel dozajista potřebuje určitý čas na vyhodnocení svého možného postupu. S poukazem na takto krátkou dobu se proto v daném případě jeví nepřiměřeným nutit zadavatele k zadání veřejné zakázky za ekonomicky zjevně nevýhodných podmínek s tím, že mohl reagovat ještě rychleji. Je pravda, že jednou zahájené zadávací řízení by zásadně mělo být dokončeno, nicméně při novém vypsání veřejné zakázky budou mít dodavatelé šanci znovu se o zakázku ucházet za použití férových hodnotících kritérií, kdežto při použití kritérií nyní stanovených hrozí zadavateli újma v podobě nehospodárného

vynaložení finančních prostředků. Proto ačkoliv zadavatel jistou teoretickou možnost zhojit nevhodné nastavení zadávacích podmínek měl, není mu to nyní kladeno k tíži. Při použití zásady přiměřenosti, na niž odkazuje i NSS ve shora uvedeném rozsudku, je třeba vyhodnotit postup zadavatele jako zákonný.

52. Nelze jistě přehlížet ani to, že dodavatelé byli nuceni vynaložit marné náklady na zpracování nabídek pro zadávací řízení, které bylo posléze zrušeno z výše popsaných důvodů, nicméně zájem na hospodárném nakládání s veřejnými prostředky musí v takovýchto případech převážet nad zájmem na ochraně dodavatelů. Ostatně fakt, že zadavateli je zákonem dovoleno v situaci, jako je tato, zrušit zadávací řízení, neznamena, že je zadavatel zproštěn svojí odpovědnosti za nesprávně nastavené zadávací podmínky. V úvahu připadá například otázka, jestli zadavatel v takové situaci odpovídá dodavatelům za případnou majetkovou újmu. Tato otázka však může být řešena například v civilním řízení soudním, nikoliv však ve zde vedeném správním řízení.
53. Nelze pominout to, že navrhovatel svoji argumentaci vede zcela účelovým způsobem tak, aby se stal vybraným uchazečem, a ačkoliv se zaštiťuje tím, že zadavatel porušuje zákon a postupuje v rozporu se základními principy, tak tím sleduje pouze vlastní zájmy. Takový postup procesní obrany sice zvolit může, ale musí počítat s tím, že Úřad hodnotí postup zadavatele dle zákona s ohledem na všechny skutečnosti, které v řízení vyjdou najevo, ne pouze v rámci těch, které jednostranně předkládá navrhovatel.
54. Nadto je třeba uvést, že navrhovatel uvedenou argumentaci směřuje k tomu, že důvodem pro zrušení zadávacího řízení nemůže být pouze to, že si zadavatel zadávací podmínky nastavil chybně či nešikovně. Takovýto plytký důvod ovšem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zadavatel neuvedl. Zadavatel zrušil zadávací řízení proto, že chybně nastavená hodnotící kritéria způsobují, že se výsledek zadávacího řízení zcela míjí s jeho původním investičním záměrem. Jde sice o chybu v zadávacích podmínkách, nicméně o chybu zcela zásadního charakteru. Podstata námitky navrhovatele se tak míjí se skutečným důvodem pro zrušení zadávacího řízení. Takto vznesenou námitku proto nelze mít za důvodnou.

K účelovosti postupu zadavatele

55. Navrhovatel v podaném rozkladu namítal, že postup zadavatele byl účelový. K tomu uvedl: *„V situaci, kdy Zadavatel přistoupil ke zrušení zadávacího řízení až po obdržení nabídek, lze připustit předpoklad Navrhovatele, že toto jednání Zadavatele bylo účelové, neboť jednou z možností, jak v dané situaci reagovat, bylo zcela jistě i zrušení zadávacího řízení před samotným otevřením nabídek.“*
56. Předně je třeba uvést, že námitka navrhovatele fakticky směřuje k tomu, co již bylo vyřešeno v části „K námitce neprodloužení lhůty pro podání nabídek zadavatelem“. Navrhovatel se tak vrací k tomu, jak měl zadavatel dle jeho mínění postupovat a co mohl či nemohl před samotným otevřením obálek učinit. Vzhledem k tomu, že postup zadavatele a jeho možnosti byly Úřadem v napadeném rozhodnutí dostatečně popsány a odůvodněny, a to konkrétně v bodu 75, je nadbytečné na tomto místě opakovat již dříve uvedené.
57. K námitce navrhovatele je současně třeba uvést, že z obsahu rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ani z obsahu spisu se nijak nepodává, že by zadavatel postupoval tak, jak tvrdí navrhovatel. Ostatně i toto tvrzení navrhovatele zůstává zcela v rovině tvrzení bez toho, aby

navrhovatel uváděl jakýkoliv důkaz nebo uvedl natolik logicky a pochopitelně vystavěnou argumentaci, ze které by Úřad mohl získat pochybnost o tom, že zadavatel postupoval jinak, než jak vyplývá z jeho vyjádření a ze správního spisu, a že by důvody pro zrušení zadávacího řízení opravdu měly ve skutečnosti spočívat například v přání zadavatele, aby zvítězil jiný uchazeč než navrhovatel.

58. Z pouhé skutečnosti, že zadavatel otevřel nabídky, nelze dovozovat, že zadavatel jednal účelově (tj. například že si nejdříve chtěl ověřit, zda zadávací řízení dopadne ve prospěch toho, koho si předem vybral, nebo naopak že nevyhraje jeden konkrétní nechtěný dodavatel). Zadavatel těsně před koncem lhůty pro podání nabídek obdržel námitky zpochybňující funkčnost hodnotících kritérií. Nemohl mít ovšem jistotu, že dodavatelé, kteří podali nabídku, budou skutečně postupovat tak, že tu část plnění, která má dle pravidel hodnocení vyšší váhu, nacení nepřiměřeně nízko, aby si zajistili výhodnější pořadí. Naopak, v takové situaci bylo pochopitelné, že zadavatel preferoval shlédnout hodnocené údaje v podaných nabídkách, aby si ověřil, že poptávané plnění skutečně nepořídí za podmínek původně plánovaných. Zadavatel tak zvolil postup, který mu umožnil postavit najisto, že tvrzená nefunkčnost hodnotících kritérií není jen teoretická, ale že se projeví i v praxi. Pouze ověřoval, že ekonomické důvody pro zrušení zadávacího řízení nejsou jen pouhou domněnkou, ale že jsou skutečně dány. Libovůli by mohlo naopak pro dodavatele, který nacenil nabídku v souladu s předpoklady zadavatele, představovat například to, že by zadavatel rušil zadávací řízení, ačkoliv by se obavy z nefunkčnosti hodnotících kritérií nepotvrdily na podaných nabídkách nebo by si důvodnost svých obav ani neověřil. Takto tomu ovšem ve zdejším případě nebylo.
59. Lze shrnout, že ze skutkových zjištění vyplývá, že důvodem pro zrušení byly skutečnosti uvedené v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Jiné důvody se nepodařilo zjistit ani prokázat a tvrzení navrhovatele k tomu nepostačuje. Je tak nutné uzavřít, že zadavatel zrušil zadávací řízení z důvodů, které byly v rozhodnutí skutečně uvedeny.
60. Pokud jde o námitku v čl. III odst. 6 rozkladu, není zjevné, jakým negativním způsobem navrhovatele nejasnost v označení dokumentu konkrétně zasáhla. Z nového rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je jasné, že se ruší původní rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Význam by uvedená nejasnost mohla mít pouze v případě, že by zadavatel zrušil zadávací řízení více než dvakrát, což se ve zdejším případě nestalo.

Závěr

61. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, nebyly shledány důvody pro změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a podaný rozklad proti napadenému rozhodnutí byl zamítnut.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. TESCO SW a.s., se sídlem tř. Kosmonautů 1288/1, 779 00 Olomouc
2. Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví, se sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy